

"Η ποίηση δεν έχει κοινό, έχει εραστές"

Συνέντευξη Τηλέμαχου Χυτήρη στον Παναγιώτη Περιστέρη

Ο Τηλέμαχος Χυτήρης, γιος του αξέχαστου Γεράσιμου Χυτήρη, είναι περισσότερο γνωστός ως στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, ως υπουργός και ως στενός συνεργάτης του Ανδρέα Παπανδρέου. Η ενασχόλησή του με την ποίηση είναι λιγότερο γνωστή αν και το πρώτο του βιβλίο κυκλοφόρησε το 1973. Έως σήμερα έχει εκδώσει τέσσερις ποιητικές συλλογές καθώς και μια επιλεκτική συλλογή ποιημάτων που είχαν δημοσιευθεί και κυκλοφορήσει στο διάστημα '73-'86.

Με τον κ. Χυτήρη είχαμε μια μικρή συζήτηση περισσότερο για την σχέση του με την ποίηση και παρεμπιπτόντως για την πολιτική...

ΕΡ: Κύριε Χυτήρη, την τελευταία δεκαετία είδαμε να σας "απορροφά" η πολιτική σε τέτοιο μάλιστα βαθμό που πιστεύουμε ότι μάλλον επηρέασε αρνητικά την εξελικτική σας πορεία ως ποιητή...

ΑΠ: Μακάρι να ξέραμε τι "δουλεύει" θετικά και τι αρνητικά στα θέματα έμπνευσης και πολιτισμού. Η ποίηση δεν είναι λογιστική με συν και πλην αριθμών - είναι απόλυτη στιγμή που δεν ελέγχεται.

ΕΡ: "Να κατέβει η ποίηση στους δρόμους", φώναζαν οι εξεγερμένοι του Μάη του '68. Η ποίηση με την έως τώρα εμπειρία σας πιστεύετε ότι έχει θέση στους δρόμους αλλά και στους κυβερνητικούς διαδρόμους;

ΑΠ: Η ποίηση είναι μια έκφραση ουτοπίας όταν καλείται να εκπληρώσει αίτημα, το αίτημα είναι ουτοπικό και πάντως η ποίηση έχει δικούς της δρόμους (και διαδρόμους) στων "ιδεών την πόλη".

ΕΡ: Μέσα σε μια περίπου 30ετία, με την οποία συμβαδίσατε, πιστεύετε ότι οι πολιτικές, ιστορικές και κοινωνικές αλλαγές στον τόπο μας

είχαν μεγαλύτερη ένταση και διάρκεια από ότι οι αντίστοιχες στο χώρο της τέχνης και ειδικότερα σε αυτό της λογοτεχνίας;

ΑΠ: Η τελευταία 30ετία ήταν πλήρης γεγονότων, εντάσεων και ραγδαίων αλλαγών, φτάσαμε στις σημερινές συνθήκες να θεωρείται αυτό το πρόσφατο παρελθόν "προϊστορία". Οι νεώτεροι δεν γνωρίζουν και καλύτερα ίσως, οι παλαιότεροι ελπίζω να μην ξεχνούν. Όσο αφορά τη λογοτεχνία σήμερα έγινε πιο μαζική με όχημα το μυθιστόρημα. Άλλαξε το στυλ και η ποιότητα. Η ποιότητα και η προσωπικότητα των συγγραφέων πιστεύω ότι είναι πιο διαμορφωμένες. Ας τ' αφήσουμε μ' ερωτηματικό.

ΕΡ: Ο Μαλαρμέ έλεγε ότι "η ποίηση δεν γίνεται με ιδέες αλλά με λέξεις". Μήπως στην εποχή που προαναφέραμε αλλά και παλαιότερα, σε γενικές γραμμές έγινε κάτι αντίστροφο;

ΑΠ: Ιδιαίτερα μετά τον θάνατο ποιητών όπως ο Ρίτσος, ο Καρούζος και ο Ελύτης, το ενδιαφέρον του κοινού έτσι όπως τουλάχιστον εκφράζεται από τις πωλήσεις ποιητικών συλλογών, ολοένα και μειώνεται, παρά την εκδοτική έκρηξη των τελευταίων ετών. Ασφαλώς η ποίηση γίνεται με λέξεις οι οποίες όμως, όπως τα ράσα "δεν κάνουν τον παπά". Δίνουν σχήματα στο ζητούμενο και εν πολλοίς άγνωστο και σε μπάζουν στην ηδονή της πνευματικής περιπέτειας. Η ποίηση δεν έχει κοινό, έχει εραστές.

ΕΡ: Η πρώτη σας ποιητική συλλογή κυκλοφόρησε τον Μάρτη του '73. Πιστεύω ότι είναι και η πιο πολιτικοποιημένη και συνάμα η πιο μελαγχολική που έχετε εκδώσει. Αλήθεια, τελικά, αυτή η γενιά, η γενιά σας "πολέμησε της ιστορίας το Μινώταυρο...";

ΑΠ: Ήταν μια γενιά καβάλα σε δύο εποχές. Σε 'κείνη του μεταπολέμου της ανέχειας και του κατατρεγμού και στη νέα εποχή που άρχισε το '74. Τα γεγονότα ήταν σημαντικά και εκπληκτικής ταχύτητας (εξακολουθούν να είναι). Ο κίνδυνος σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι να συνθλιβούν οι αργοί ρυθμοί του στοχασμού. Η ζωή συνεχίζεται.

ΕΡ: Στα "Ποιήματα εκ προμελέτης" του '73, σημειώνεται ως διεύθυνση διαμονής η οδός Αρσενίου 23. Πότε για σας πλέον η Κέρκυρα έγινε

τόπος καταγωγής;

ΑΠ: Η Κέρκυρα είναι για μένα η γέννηση, τα παιδικά και εφηβικά χρόνια. Η πρώτη διαμόρφωση. Μετά μακριά, πάνω από 30 χρόνια, εξωτερικό και Αθήνα. Πιστεύω όμως ότι κανένας δεν ξεφεύγει. Είμαστε τελικά, ο τόπος μας.

ΕΡ: Επιστρέφοντας, τα καλοκαίρια πια, για διακοπές στους Κουραμάδες, τι είναι αυτό στο οποίο επιστρέφετε;

ΑΠ: Η αληθινή επιστροφή είναι πάντα μια. Η επιστροφή στη παιδική ηλικία.

ΕΡ: Πέρασαν κάποιοι μήνες από τον θάνατο του πατέρα σας. Πως αισθάνεστε την απουσία του; Πέρα από τον πατέρα, μου λείπει ο καλός συζητητής, ο διαβασμένος και ευαίσθητος άνθρωπος.

ΑΠ: Ο Γεράσιμος Χυτήρης πλησίασε την Κέρκυρα και την ιστορία της με τρυφερότητα και αγάπη. Ταυτόχρονα ήταν αυτός, από τους λίγους σύγχρονους ιστορικούς που, δίχως να ανάγει την ιδεολογία του σε... ιστορία, είδε τα ιστορικά πρόσωπα και γεγονότα μέσα στην ταξικότητά τους.

ΕΡ: Αυτή του η πολυετής προσπάθεια απ' όσα ίσως σας είχε πει ο ίδιος τον είχε ικανοποιήσει;

ΑΠ: Ήταν απολύτως αφοσιωμένος στην έρευνα και τη γραφή. Είχε κερκυραϊκή συνείδηση. Ο Γερ. Χυτήρης ήταν παιδί του χωριού, αυτοδημιούργητος και γι' αυτό γνήσιος. Οι διαστάσεις που έδινε στα γεγονότα, είχαν υπόβαθρο την διαλεκτική της Ιστορίας, που ισχύει πάντα. Και δεν έκρυβε τη συμπάθειά του στους αδύναμους, τους χωριάτες.

ΕΡ: Οι συνάδελφοί σας στο κοινοβούλιο τι σχέση έχουν με τη λογοτεχνία;

ΑΠ: Ωραίο θέμα για έρευνα. Δεν μπορώ όμως να μιλήσω για άλλους.

ΕΡ: Δράττομαι της ευκαιρίας να σας ρωτήσω επίσης για τον Ανδρέα

Παπανδρέου. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του, από το '87 και μετά, πια σχέση είχε με την λογοτεχνία και την τέχνη γενικότερα;

ΑΠ: Ο ίδιος δήλωνε ότι δεν είχε πάρει από τον πατέρα του την αγάπη για την ποίηση. Το είχε πει και στον Ελύτη. Τα βράδια έβλεπε πολύ κινηματογράφο (σε video) και άκουγε μουσική, κυρίως τζαζ.

ΕΡ: Σήμερα που είστε μακριά από τις ευθύνες ενός Υπουργείου έχετε υποθέτω την απαραίτητη άπλα χρόνου για να ετοιμάσετε κάτι καινούργιο.

ΑΠ: Μακάρι να ήταν έτσι. Η διάθεση χρόνου δεν σημαίνει κατ' ανάγκη περισσότερη έμπνευση ή ερέθισμα δημιουργίας. Πάντως προσπαθώ.

ΕΡ: Περνώντας σε μια ακόμη πολιτική παρένθεση. Η Κέρκυρα από την δεκαετία του '80 έως σήμερα έχει αρκετούς εκπροσώπους της σε κυβερνητικές θέσεις. Τόσο επί ΠαΣοΚ όσο και επί Ν.Δ. Η αίσθηση όμως που επικρατεί στους κερκυραίους είναι ότι δεν ενδιαφέρονται όσο θα έπρεπε για τον τόπο τους. Πόσο δίκιο έχουν κατά την γνώμη σας;

ΑΠ: Μου βάζετε δύσκολα. Γενικά ο πολιτικός πάντα προσπαθεί και ο πολίτης πάντα απαιτεί. Αυτό ισχύει και για την Κέρκυρα, όπως για όλους τους νομούς της χώρας. Σημασία έχει εγκαίρως να καταλάβουν όλοι ότι δεν πρέπει να εναποθέτουμε πάντα ευθύνες στους πολιτικούς. Αυτό είναι βολικό. Οι πολίτες μπορούν πολλές πρωτοβουλίες να παίρνουν και να προχωρούν. Τότε, να 'ναι σίγουροι, κανείς δεν μπορεί να τους αγνοεί.

ΕΡ: Κλείνοντας τη συνέντευξη κ. Χυτήρη θα θέλαμε να μας πείτε το βιβλίο και την ταινία που είδατε πρόσφατα και σας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση.

ΑΠ: Αυτό το καλοκαίρι διάβασα το "Ιστορία και λόγος στον Θουκυδίδη" της J. De Romilly και τη "Βυζαντινή Χιλιετία" του Beck, έκδοση και τα δυο του MIET. Επίσης διάβασα ακόμη το "Λάδια - ξύδια" του Κωστή Παπαγιώργη. Ξαναείδα στο βίντεο τα "Μαθήματα πιάνου", ωραία ταινία.

Σημ.: Οι ποιητικές συλλογές που έχει εκδώσει έως σήμερα ο Τηλέμαχος Χυτήρης είναι οι εξής: "Ποιήματα εκ προμελέτης" Κέδρος 1973, "Θέμα" Πλέθρον 1978, "Τόποι Νέοι", Νεφέλη 1983, "Σα να συνέβη", Νεφέλη 1986 και "Το τέλος της ομιλίας" Καστανιώτης 1988.

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0075_stories1379339546.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 16:52
